

JERUSALEM

Froilà Alexandre Galindo
Ana Crespo Bordes

1. EL TRASLLAT

El dia comença a clarejar a l'aeroport militar de la capital d'Egipte, el Caire.

A una de les pistes un avió escalfa motors mentre uns quants soldats s'afanyen a preparar el trasllat de 6 presoners musulmans.

Uns metres més enllà de l'avió, els presoners esperen inquiets i desorientats.

Van lligats de peus i mans, i com que porten una caputxa al cap no saben què està passant al seu voltant.

De sobte, els crits i els cops dels soldats els fan avançar cap a l'interior de l'avió.

Mahmud Issain, un noi jove, morè, alt i prim, és un dels presoners.

Tot i que la seva família és d'origen palestí, ell va créixer al Caire i ara treballa al restaurant que va obrir son pare quan va arribar a Egipte.

Ni ahir ni avui, però, ha anat a treballar.

Fa 2 dies que uns soldats el van detenir quan sortia del restaurant.

Dintre de l'avió, els soldats obliguen els presoners a seure.
Mahmud ho agraeix.

Aquests 2 últims dies gairebé no ha dormit ni menjat
a causa dels nervis.

Ja no li queden forces; està esgotat.

Uns segons més tard, Mahmud identifica el soroll
d'unes portes que es tanquen,
sent el rugit dels motors que acceleren
i nota com l'avió s'enlaira.

No sap on és, no sap cap a on el porten
ni perquè l'han detingut.

Però tracta de tranquil·litzar-se pensant
que només el volen interrogar
perquè el seu oncle és un imam,
un líder polític i espiritual molt conegut al Caire.

Mentre Mahmud reflexiona,
un dels soldats observa els presoners amb atenció.
És Xolom, un noi israelià d'uns 20 anys,
ros, prim i d'ulls blaus.
És la primera vegada que Xolom participa
en una missió com aquesta.

De fet, es trobava fent el servei militar
al pas fronterer entre Gaza, Egipte i Israel,
quan fa uns dies el seu capità el va cridar al despatx.

—Les autoritats egípcies han detingut al Caire
6 musulmans sospitosos de col·laborar amb grups terroristes.
Ens han demanat que enviem un destacament de soldats
per supervisar el seu trasllat —va explicar el capità.

—Es tracta d'una missió de risc,
però si hi participes et podràs llicenciar del servei militar
un mes abans del previst.

El comandant va mirar Xolom als ulls,
exigint una resposta amb la mirada.

Xolom no va dubtar:

—Compti amb mi, capità.

2. L'ACCIDENT

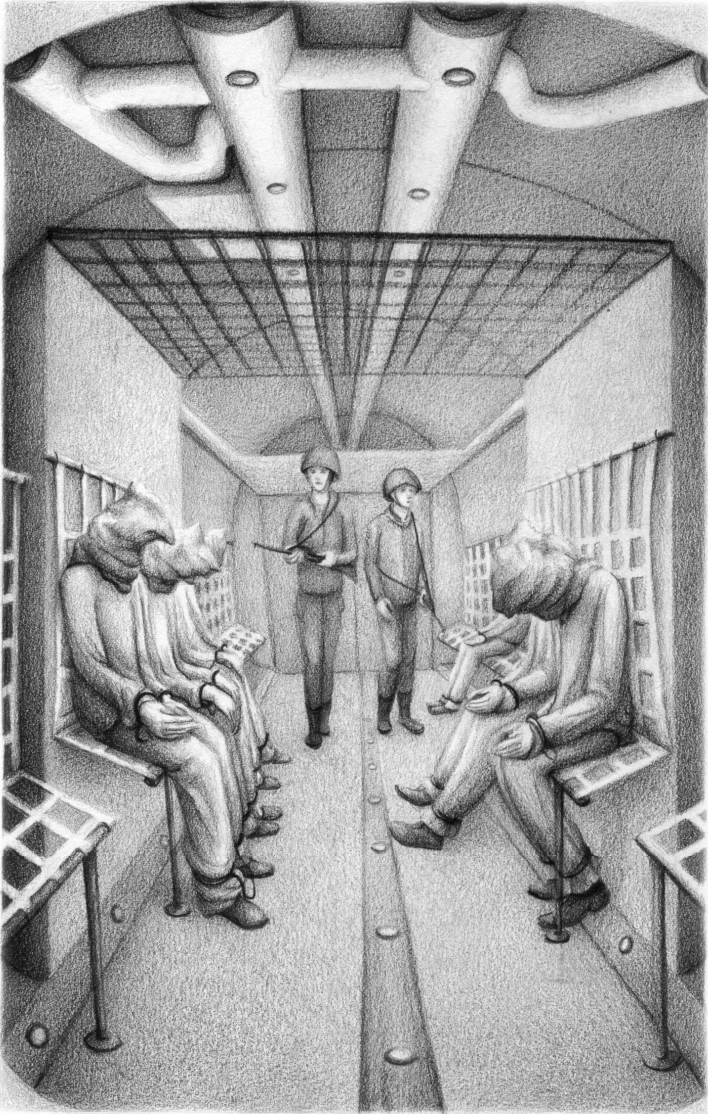
Mitja hora després d'haver-se enlairat,
l'avió comença a sacsejar-se amb violència.

—Què està passant? —crida un dels soldats
encarregats de vigilar els presoners.

—Un dels motors ha deixat de funcionar
i estem perdent altura —contesta amb nerviosisme
un altre soldat.

Passen els segons i les sotragades es fan
cada cop més freqüents i més fortes.
Mahmud sent els crits d'alarma i les corredisses dels soldats.
S'adona que la situació és greu
i decideix aprofitar la confusió per actuar.

Alça els braços,
Agafa la caputxa amb els dits
I se la treu d'una estirada.

Ara que ha recuperat la visió,
el primer que fa és mirar al seu voltant:
els soldats s'han assegut a la part davantera de l'avió,
s'han cordat els cinturons de seguretat
i s'han posat màscares d'oxigen.
Com que la situació és tan greu
sembla que s'han oblidat dels presoners
i que només els preocupa la seva seguretat.

Mahmud observa amoïnat
que alguns presoners estan inconscients
a causa dels cops provocats pels sotrats de l'avió.
Els altres, però, han reaccionat
i també comencen a treure's la caputxa.

L'atenció de Mahmud recau en un soldat
que està estirat a terra just al seu davant.
Mahmud s'ajup al costat del soldat
i comença a escorcollar-lo amb les mans, tremolant,
estirant de les manilles tant com pot.
Uns instants després troba el que buscava:
el joc de claus que pot donar-li la llibertat.

Mahmud prova les claus fins que aconsegueix
obrir les manilles del seu company.
A continuació, el company fa el mateix amb les seves.
Ara que poden moure els braços sense dificultats,
es treuen les cordes que els lliguen els peus
i tots dos es disposen a alliberar la resta de presoners.

De sobte, però, una última sotragada
els fa perdre l'equilibri.
Mahmud sent un soroll molt fort,
rep un cop al cap i se li emboira la mirada.
Tot seguit, cau a terra inconscient.